

[Socialministeren]

lige og økonomiske forhold (typisk at vedkommende selv alene har kontanthjælp efter bistandsloven at leve af).

Disse oplysninger søges med ansøgerens samtykke be- eller afkræftet hos socialforvaltningen i ansøgerens opholdskommune.

Hvis det herefter ligger klart, at ansøgeren alene lever af kontanthjælp, eller at hans indtægt ikke overstiger et kontanthjælpsniveau, vil der blive meddelt fuld dispensation fra garantierklæringen.

Viser oplysningerne om ansøgerens økonomiske forhold, at indtægterne overstiger kontanthjælpsniveauet, men ikke med så stort et beløb, at det kan dække den familiesammenførtes fulde forsørgelse, gives der delvis dispensation, således at ansøgeren må bidrage til den familiesammenførtes forsørgelse med det beløb, hvormed ansøgerens indtægter overstiger kontanthjælpsniveauet.

Dette forsørgelsesbidrag fratrækkes derefter i kontanthjælpen til den familiesammenførte efter fradragsreglen for indtægter i bistandslovens § 38.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 213.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til trafikministeren [om Storebæltsforbindelsen].

Af Bilgrav-Nielsen (RV) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 22/1 92).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Forbedring af den kommunale restanceinddrivelse).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 22/1 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Else Marie Mortensen (S):**

I den aftale, der er indgået om kommunernes økonomi for perioden 1992-1994, nævnes det, at en række lovinitiativer skal medvirke til at forbedre de økonomiske forhold, og dette lovforslag, der handler om den kommunale restanceinddrivelse, er nummer tre i rækken. De to første, lov nr. 936 om autoriseret erhvervsudøvelse og lov nr. 939 om gebyrer og moranter, blev vedtaget i 1991.

Det aktuelle lovforslag indeholder ændringsforslag til en række love, der administreres af kommunerne. Vi er meget enige i, at der er behov for at forbedre kommunernes mulighed for at inddrive restancer, specielt fordi vi har indtryk af, at mange ikke betragter gældsforpligtelser til det offentlige som noget, man behøver at tage særlig alvorligt, og Socialdemokratiet vil gerne medvirke til at forebygge den opfattelse, at spekulation over for det offentlige er en bekvem kassekredit.

Nogle af ændringsforslagene er væsentligere end andre, og for nogles vedkommende må vi indrømme, at de efter vores mening hører hjemme i småtingsafdelingen. Det er meget fint, at kommunerne får strammet inddrivelsesreglerne for de forsømmelige boligudlejere, og vi finder det også helt rimeligt at forebygge spekulation i forbindelse med forskudsregistreringen, når det gælder tilbagebetalingspligtige ydelser efter bistandsloven. Når jeg nævner småtingsafdelingen, må jeg indrømme, at det virker lidt proportionsforvrænget, at amtsrådene skal have udpantningsret for krav om betaling af fotokopier til undervisningsbrug, specielt i betragtning af, at udgifterne til fotokopier løber op i det formidable beløb af 200-300 kr. pr. år for en gymnasieelev. Så meget om selve indholdet af forslaget.

Vi tilslutter os altså de foreslåede ændringer, men vi tager forbehold over for ministerens oplysninger om provenuet. I de almindelige bemærkninger oplyses det, at forslagene forudsætter en forbedring af kommunernes og amternes økonomi på 162 mio. kr. Vi forstår bemærkningerne sådan, at dette provenu hidrører fra alle de tre lovforslag, jeg nævnte, men det kan jo være, at ministeren vil svare på, om det er rigtigt opfattet.

Senere i bemærkningerne sættes der et stort spørgsmålstejn ved beløbets størrelse. Det op-